

ΤΥΠΗΤΙΚΟΝ

1. Εἰ τῶχος ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου ἐν οἰαδήτινι ἡμέρα, ἐκτός Κυριακῆς, ἢ Ἀκολουθία φάλλεται ὡς εὔρηται ἐν τῇ παρούσῃ φυλλάδι.

2. Εἰ τῶχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας εἰς τὸ "Κύριε ἐκέκραξα" ἰστώμεν στίχους α' καὶ φάλλομεν ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ ἁγίου τὰ ε' Δόξα τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν τὸ α' θεοτοκίου τοῦ ἤχου. Εἴσοδος καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς 23ης Ἀπριλίου.

Εἰς τὰ ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα στιχηρά, Δόξα τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ ὁμῶδηχον τοῦ ἤχου θεοτοκίου. Ὁ θαύματος καινοῦ. Ἀπολυτίκια τὰ ἀναστάσιμον, τὰ δύο τοῦ ἁγίου καὶ νῦν τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸ Μεσονυκτικόν μετὰ τὸν Τριαδικόν ἢ Λιτῆ τοῦ ἁγίου καὶ τὰ ἄξιόν ἐστίν, Ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου "Ἐστρατεῖαν κατέλιπες". Ἐκτενής καὶ Ἀπόλυσις.

4. Εἰς τὸν Ὁρθρον τὰ ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν. Καθίσματα κατὰ τὴν α' καὶ β' στιχολογίαν ἀνά ἐν ἀναστάσιμον καὶ ἐν τοῦ ἁγίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτοῦ. Μετὰ τὸν πολυέλαιον τὰ τοῦ ἁγίου, ὡς ἔχουσι. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου. Κανόνες δ' ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ ἁγίου. Ἀπό γ' ψῆς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτοῦ, Ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ ἁγίου καὶ τὸ Ἡμερολόγιον.

Καταβασαί, ἀνοίξω τὸ στόμα μου (τῆς προεορτίου περιόδου τῶν εἰσοδίων). Ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ εὐαγγελίου καὶ ἡ στιχολογία τῆς Τιμιωτέρας. Ἐξαποστειλάρια τὸ τῆς Κυριακῆς, τοῦ ἁγίου καὶ τὸ θεοτοκίου. Εἰς τοὺς αἴνους ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ ἁγίου δ', Δόξα τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ "Σήμερον σωτηρία".

5. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ συνήθη. Μετὰ τὴν εἴσοδον τὰ ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν. Κοντάκιον Ὁ καθαρώτατος ναός τοῦ Σωτῆρος. Ἀπόστολος τοῦ ἁγίου καὶ εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς.

6. Ἐν τῷ πανηγυρίζοντι μεγ. Μητροπολιτικῷ Ναῷ συνηθίζεται ὁ προσεξάρχων ἀρχιερεὺς νά ἐνδύηται μετὰ τὴν Δοξολογίαν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἱαοῦ, νά ἀπαγγέλλωνται κατὰ τὴν Θ. Λειτουργίαν Δίπτυχα καὶ κατὰ τὸ Κοινωνικόν νά φάλλωνται τὰ εἰς ἤχον γ' Ἐγκώμια τοῦ ἁγίου.

7. Ἐπίσης τὸ εὐλαβῶς φυλαττόμενον ἐν αὐτῷ σεπτῶν Λείψανον τοῦ Πολιούχου τίθεται ἐνωρίς ἀφ' ἑσπέρας καὶ μέχρι τῆς λήξεως τοῦ ὄλου ἐορτασμοῦ πρὸς προσκύνησιν τοῖς πιστοῖς ἐπὶ τραπέζης ἡντρεπισμένης καὶ ἐν μέσῳ δύο ἀνημμένων μεγάλων λαμπάδων.

Α Κ Ο Λ Ο Υ Θ Ι Α

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΣΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ ΜΗΝΑ
ΠΟΛΙΟΥΧΟΥ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

Ψαλλομένη τῇ 11ῃ Νοεμβρίου

ΕΝ ΤΩ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

Εἰς τὸ "Κύριε ἐκέκραξα" στ'χ. ς'

Ἦχος πλ. δ' Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάθος, Μηνᾶ, ἐκμιμούμενος τοῦ Ἀπαθοῦς, σεαυτὸν ὡς ἀρνίου παρέδωκας
πρὸς σφαγὴν ἐκούσιον, ἀθλοφόρε πανεύφημε, θυμὸν Ἀρχόντων οὐκ ἐδειλί-
σας, σαρκὸς αἰκίσεις οὐ κατενάρκησας. Ὡ τῶν ἀγώνων σου, καρτερᾶς ἐν-
στάσεως, δι' ὧν πρὸς γῆν, Μάρτυς, καταβέβληκας τὸν ὑπερήφανον.

Μᾶστιξι καταξαιδόμενος, καὶ ἐπὶ ξύλου ὡς πρὶν ὁ Δεσπότης τεινόμενος,
καὶ σιδήρῳ πάντοθεν τὰς πλευρὰς δαπανώμενος, οὐκ ἐξηρνήσω Χριστοῦ τὸ
ὄνομα, πρὸς τοῦτον ἔχων ψυχῆς τὰ ὄμματα. Ὡ συντονώτατα ἀτενίζων, ἅγιε
τῆς σαρκὸς, ἔφερες ἐπίπονα, Μηνᾶ μακάριε.

Μάρτυς Μηνᾶ παναοίδιμε, σὺ τὴν τοῦ κόσμου ἀχλὺν, καὶ στρατεῖαν ἐπί-
κηρον, καὶ εἰδώλων σκότῳσιν, ἀσεβῶν τε συνέδρια, τῇ ἀγαπήσει Χριστοῦ κα-
τέλιπες, στρατολογίᾳ συναριθμούμενος τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ, ὅθεν καὶ ἀήτ-
τητος, παναληθῶς, Μάρτυς, ἀναδέδειξαι, ὑπὲρ αὐτοῦ ἐναθλῶν.

Ὡ τῶν ὑπὲρ φύσιν ἄθλων σου καὶ τῶν ἀγώνων, Μηνᾶ, δι' ὧν ἄκρως διεπρέ-
ψας, Μάρτυς παναοίδιμε, ἐξελέγξας τὴν ἀγνοίαν, τὴν τοῦ ἀθέου τυράννου
ἀπάσασιν καὶ παρρησίᾳ Χριστὸν ἐκήρυξας, ὅθεν καὶ γέγονας πρεσβευτῆς θερ-
μότατος ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐπιτελούντων σου τὴν μνήμην, Ἐνδοξε.

Μάρτυς Μηνᾶ παναοίδιμε, ζήφει τὴν κάραν τμηθεὶς, τῇ πλημμύρᾳ τοῦ
αἵματος, ὄρα δὲ τὸν δόλιον, ἀληθῶς κατεπόντισας καὶ νῦν πηγάζεις πᾶσιν
ἰάματα, τοῖς τῷ καῖ σου πίστει προστρέχουσι, καὶ τοὺς ἀγῶνάς σου ἐν
αὐτῷ γεραίρουσι καὶ τὴν σεπτὴν μνήμην σου, Μακάριε, πανηγυρίζουσι.

Πῶσαν τοῦ ἐχθροῦ τὴν ἔφοδον καὶ διωκτῶν τὰς ὁρμὰς, καταλύσας τῇ χά-
ριτι, τὸν τῆς νίκης στέφανον ἀνεδήσω, πανόλβιε, τῆς ἀκηράτου ἀγαλλιάσε-
ως, καὶ τῆς ἀφράστου καταξιούμενος θείας ἐλλάμψεως, ἔνθα νῦν γενόμενος,
ἀμαρτιῶν, τὴν ἄφεσιν δώρησαί μοι εὐφροσύνη σε.

2022 Ἦχος ἦλ' δ'

Τὸν ἀήττητον ἀθλητὴν, καὶ γενναῖον ἐν μάρτυσι, Μηνᾶν τὸν ἀοιδιμον, εὐφημήσωμεν, πιστοί· οὗτος γὰρ ἐν σταδίῳ ἀτόκλητος ἐλθὼν, τοῦ ἐχθροῦ καθεῖλε τὸ φρύαγμα, καὶ τῶν εἰδώλων τὸ ἄθεον ἤλεγξε, τὴν δὲ πίστιν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν τρανώς ἀνεκήρυξε, παραδοὺς ἑαυτὸν ὡς ἄρνιον εἰς σφαγὴν ἐκούσιον. Διὸ καὶ παρ' αὐτοῦ ἐν οὐρανοῖς, στέφος τὸ ἀμαράντινον λαβὼν, ἀδιαλείπτως πρεσβεῖει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ Βασιλεὺς τῶν Οὐρανῶν.

Εἴσοδος, ὧς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. (Ζῆτει ταῦτα ἐν τῷ παραρτήματι τῆς παρουσίας φυλλάδος σελίς 20)

Εἰς τὴν ΑΙΤΗΝ. Ἦχος α'

Ἀγαλλιᾶσθω σήμερον φαιδρῶς ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἐν τῇ λαμπρᾷ καὶ παμφασί πανηγύρει τοῦ πανενδόξου μάρτυρος Μηνᾶ. Τὸ σῶμα γὰρ αὐτοῦ διὰ Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τῷ πυρὶ τῶν βασάνων ἐκδεδωκώς, τὸ πάχος τοῦ δερματίνου σαρκίου ἀπετέφρωσε, καὶ τῇ περιβολῇ τῆς χάριτος τὸν κατ' εἰκόνα πλασθέντα ἄνθρωπον ἀνεκόμισε, σύμμορφος γενόμενος, Χριστῷ διὰ τοῦ πάθους, ὅθεν καὶ τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ συμμετοχος γενόμενος, πρεσβεῖει ἀδιαλείπτως ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὸν ἀριστέα τοῦ Χριστοῦ, Μηνᾶν τὸν ἀοιδιμον, συνελθόντες οἱ πιστοὶ ἐγκωμίοις μαρτυρικοῖς καὶ ὠδαῖς πνευματικαῖς εὐφημήσωμεν, οὗτος γὰρ, πρὸς ἐχθροὺς ἀοράτους πόλεμον ὑπελθὼν, νομίμως ἀθλήσας, ἀξίως τὸ τῆς νίκης βραβεῖον ἐδέξατο, καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς μετ' ἀγγέλων χορευῶν τὴν ἀκατάλυτον χορείαν, αἰτεῖται τῇ οἰκουμένη εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ τῆς ὀρθῆς πίστεως γενναίως ἀγωνισθεὶς, κακοπαθήσας, ὡς καλὸς στρατιώτης Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσας, ἀγωνίζου καὶ νῦν ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας τὸν καλὸν ἀγῶνα, διατηρῶν αὐτῆς τὰ δόγματα καὶ τὴν κρηπίδα ἀσάλευτον, Μηνᾶ πανένδοξε.

Ἦχος β'

Ρήματα δικαστῶν καὶ ἀπειλὰς τυράννων, οὐδόλως ἐπτόησαν τὴν γενναίαν σου ψυχὴν, Μηνᾶ παναοίδιμε, ἀλλὰ τῷ τῆς πίστεως σθένει, θαρραλέως

τὴν ἐκείνων φρενοβλάβειαν διήλεγξας, καὶ τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἀξίως ἐκομίσω, νῦν δὲ μετ' ἀγγέλων χορεύεις συναυλιζόμενος, πρεσβείαν ὑπὲρ ἡμῶν ποιούμενος πρὸς Κύριον.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ πάντα προγινώσκων Κύριος, ἀρρήτῳ προμηθεΐᾳ, σέ, Μάρτυς, ὡς εὐκαρπον κληῖμα προσήκατο, ζήφει μαρτυρίου ποικίλως τεμνόμενος, καρτερίας δαφίλοῦς ἐπιφέροντα καρπούς, ἐξ ὧν τρέφονται πιστῶν καρδίαι, τῶν εὐφημοῦτων σε πόθῳ, Μηναῖ, παναοίδιμε.

Ἦχος δ΄.

Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου, φοβερὸς ὁ θάνατος τοῖς ἀνθρώποις, μετὰ τὸ ἔνδοξον πάθος, φοβερὸς ὁ ἄνθρωπος τῷ θανάτῳ· οὕτως ἐνίσχυσεν ὁ ἀθλοφόρος, οὕτω κατήργησε πᾶσαν τοῦ ἐχθροῦ τὴν δύναμιν, αὐτοῦ ταῖς πρεσβείαις, Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ΄.

Δεῦτε ἅπαντες πιστοί, τὸν τοῦ Χριστοῦ ἀθλητὴν, Μηναῖν τὸν αοίδιμον, εὐσεβῶς ἀνευφημήσωμεν, οὗτος γὰρ ἀνένδοτον ἔχων τὸ φρόνημα πρὸς Χριστὸν τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τοῖς τυράννοις ἀντέστη καὶ πρὸς τὰς βασάνους ἀνδρείως ἐτόλμησε, καρτερικῶς ἀντιλέγων: οὐ τὰ φθαρτὰ τῶν ἀφθάρτων ἀντικαταλλάσσομαι, οὐ βασιλεῖ θνητῶ καὶ γητίνῳ, ἀλλὰ τῷ ζῶντι βασιλεῖ συστρατεύομαι, διὰ παντός βοῶντι τοῖς πιστοῖς, ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ κἂν ἀποθάνῃ ζήσεται.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ἐκ παντοίων κινδύνων.....

Ἀποστιχὰ

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖος ἐν μάρτυσιν.....

Τοῖς τριβδλοῖς κεντούμενος, τοῖς βουνεύροις τυπτόμενος, τῷ πυρὶ τὸ σῶμά σου δαπανώμενος, οὐκ ἐζηρηήσω τὸ ὄνομα Χριστοῦ τὸ σωτήριον, οὐχ ἠττήθης λογισμῶ, οὐ ξοάνοις ἐπέθυσας, ἀλλὰ γέγονας ἐθελόθυτον θῦμα καὶ θυσία, καθαρὰ τε καὶ τελεία, Μάρτυς Μηναῖ, τῷ Δεσπότη σου.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.

Τὴν στρατεῖαν τὴν πρόσκαιρον καταλέλοιπας, Πάνσοφε, καὶ σαυτὸν ἐκδέδωκας ταῖς αἰκίσεσι, καὶ ἀπηνεῖς δικάζοντος, σφοδρῶς τετραυμάτισαι καὶ τῷ ζίφει κεφαλὴν ἀπετμήθης πολύαθλε, Μηνᾶ ἔνδοξε, ἀθλητὰ τοῦ Σωτῆρος ὁ νικῆσας τοῦ ἐχθροῦ τὰς παρατάξεις τῆ συνεργείᾳ τοῦ πνεύματος.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Ἐστεφάνωσε Κύριος τῶν χαρίτων στεφάνῳ σε, Μηνᾶ παναοίδιμε, ἐκουσίως γάρ, σαυτὸν βασάνοις ἐκδέδωκας, φυγῆς γενναϊότητι, καὶ ἠρίστευσας καλῶς κατὰ τοῦ πολεμήτορος, ὅθεν ἔτυχες, τῶν βραβείων τῆς νίκης ἐκ τοῦ μόνου ἀθλοθέτου ἐπαξίως, ἐν οὐρανοῖς εὐφραίνομενος.

Δόξα. Ἦχος β΄

Δεῦτε φιλομάρτυρες σήμερον χαρμονικῶς, τῇ πανηγύρει συνδράμωμεν τοῦ ἀθλοθέτου Μάρτυρος Μηνᾶ, καὶ τοῦτον τοῖς ἄσμασιν ὡς στέμμασι καταστέψωμεν: Χαίροις, βοῶντες αὐτῷ, ὁ στηλιτεύσας τῶν εἰδώλων θρησκείαν τὴν ψευδώνυμον, χαίροις ὁ μεγαλύνας τὴν ἀκράδαντον πίστιν, τοῦ παντάνакτος Χριστοῦ, χαίροις ὁ διὰ πολυπλόκων βασάνων τῆς οὐρανοῦ δόξης ἀξιωθείς, ἧς καὶ ἡμεῖς οἱ ὑμνοδοὶ σου, ἐπιτύχοιμεν, Πολύαθλε.

Καὶ νῦν. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς Σέ ἀνατίθημι...

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε.

Στρατεῖαν κατέλιπες τὴν κοσμικὴν, ἀθλητὰ, οὐράνιον εἴληφας τὴν κληρουχίαν, Σοφέ, καὶ στέφος ἀμάραντον, δόξαν ἀποδιώξας βασιλέως γητίνου, ἀθλοῦς δέ διανύσας μαρτυρίου γενναίως. Διὸ Μεγαλομάρτυς Μηνᾶ, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἔτερον. Δόξα. Ἦχος δ αὐτός

Μαρτύρων ἀγλάισμα καὶ πολιοῦχε ἡμῶν, πρεσβείαις σου, Ἄγιε, ταῖς πρὸς Θεὸν καὶ λιταῖς, Μηνᾶ παναοίδιμε, φύλαττε ἐκ κινδύνων συμφορῶν τε καὶ νόσων, πάντα τούς σέ τιμώντας καὶ σὴν μνήμην τελούντας* πολλὴν γάρ, Μάρτυς, πρὸς Χριστὸν τὴν παρρησίαν κλουτεῖς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος δ αὐτός. Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον.....

Ἀ π ὀ λ υ σ ι ς

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡῶ

Μετά τόν Ἐξάφαλλον εἰς τό "θεός Κύριος" φάλλομεν τά ἀπολυτικά ὡς εἰς τόν ἑσπερινόν καί εἶτα τά:

Καθίσματα

Μετά τήν α' στιχολογίαν.

Ἦχος πλ. δ' Τήν σοφίαν καί λόγον.

Ἐυσεβείας τοῖς τρόποις ἀνδραγαθῶν, ἀσεβείας τήν πλάνην καταβαλῶν, Μάρτυς, κατεπάτησας τοῦ ἐχθροῦ τά φρυάγματα, τῷ γάρ θεῷ ζήλω τόν νοῦν πυριπολούμενος, τῶν εἰδώλων ἔσβεσας τό ἄθεον φρυάγμα, ὅθεν ἐπαξίως, ἀμοιβήν τῶν βασάνων, ξδέξω τόν στέφανον καί παρέχεις ἰάματα, τοῖς ἐν πίστει προστρέχουσιν, Μηᾶ παγαοίδιμε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τήν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Ὅμοιον.

Ἡ τῷ πρίν ἀγνωσίας σκότει δεινῷ, κρατουμένη θεόφρον, Μάρτυς Μηᾶ, Αἴγυπιος ἀνέδειξε σέ φωστῆρα παγκόσμιον, ἀθείας νύκτα συντόνως ἐλαύνουσα ταῖς βολίσι, Μάκαρ, τῶν θείων ἀγώνων σου, ὅθεν τήν φωσφόρον καί σεπτήν σου ἡμέραν, φαιδρῶς ἐορτάζοντες, ἐκτενῶς σοι κραυγάζομεν, ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα, πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τήν ἁγίαν μνήμην σου.

Καί νῦν. Θεοτακίον.

Ο Χ Ι

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε τοῦ θεοῦ, χαῖρε, κόρη καθέδρα βασιλική, κλίνη πορφυρόστρωτε, χρυσοπόρφυρε θάλαμε, χλαμῖς ἀλουργόχροε, τιμαλφέστατον τέμενος, ἀστραπηφόρον ἄρμα, λυχνία πολύφωτε, χαῖρε θεοτόκε, δωδεκάτοιχε πόλις καί πύλη χρυσήλατε, καί παστάς ἀγλαδόμορφε, ἀγλαόχρυσε τράπεζα, θεοκόσμητον σκήνωμα, χαῖρε, ἔνδοξε νύμφη ἡλιοστάλακτε, χαῖρε μόνη ψυχῆς ἡμῶν ἡ εὐπρέπεια.

Μετά τήν β' στιχολογίαν.

Ἦχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.....

Τήν κάτω καί πρόσκαιρον περιφρονήσας ζωήν, δραμῶν προθυμίας δέ ὄλος

πτεροῖς πρὸς Θεόν, ψυχῆς θερμῷ ἔρωτι, ἔλεως ἐποπτεύεις ἡμᾶς ἄνωθεν, Μάρ-
καρ, πάντων πειρατηρίων ἀνωτέρους φυλάττων, τοὺς τὴν ἅγιαν μνήμην σου,
Μηνᾶ, πτόσῳ τελούντας πιστῶς.

Δόξα. "Ὁμοιον,

Καλῶς τὸν ἀγῶνά σου τελέσας, Μάρτυς σοφέ, βραβεῖα τὰ θαύματα ἐκ τοῦ
τῶν ὄλων Θεοῦ, ἐδέξω μακάριε, ὅθεν σε συνελθόντες κατὰ χρέος τιμῶμεν,
μνήμην σου τὴν ἅγιαν καὶ θαυμάτων τὰ πλήθη, διδ, μεγαλομάρτυς Μηνᾶ, ρῦ-
σαι κινδύνων ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ταχύ δέξαι, Δέσποινα, τὰς ἐκείρας ἡμῶν καὶ ταύτας προσάγαγε τῷ σῷ
Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρία Πανάχραντε, λῦσον τὰς περιστάσεις τῶν εἰς σέ προσ-
τρεχόντων, σκέδασον τὰς ἐνέδρας καὶ τὰ θράση, Παρθένε, τῶν νῦν ἐφοπλι-
ζομένων κατὰ τῶν δούλων σου.

Μετὰ τὸν πολυέλαιον.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον λόγον.

Ἄρετῶν ταῖς ἰδέαις καταστραπτόμενος, μαρτυρίου τῷ φέγγει ὠραϊζόμε-
νος, ὑπὲρ ἥλιον, Σοφέ, ἐκλάμπεις, ἀδαμάντινε, καὶ φωτίζεις ἀληθῶς, τοὺς ἐ-
κτελοῦντάς σου πιστῶς, τὴν μνήμην τὴν φωτοφόρον, πανένδοξε ἀθλοφόρε,
καὶ προσκυνοῦντάς σου τὰ λείψανα.

Δόξα. "Ὁμοιον.

Ἄδιστάκτῳ τῇ πίστει ὁ ἀθλοφόρος Χριστοῦ τῶν τυράννων τὰ θράση κα-
ταβαλῶν ἀνδρικῶς, ἀθλητικῶς τὸν πονηρὸν κατεπάλαισε καὶ τῶν βασάνων ἀ-
μοιβὴν, τὴν τῶν θαυμάτων παροχὴν, ἐδέξατο ἐκ τοῦ μόνου, Θεοῦ τοῦ ἀγωνο-
θέτου, ᾧ καὶ πρεσβεύει ἐλεηθ ἦναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ θερμὴ προστασία καὶ ἀπροσμάχητος, ἡ ἐλπίς ἡ βεβαία καὶ ἀκαταί-
σχυντος, τεῖχος καὶ σκέπη καὶ λιμὴν τῶν προστρεχόντων σοι, ἀειπάρθενε
Ἄγνη, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεόν ἐκέτευε σὺν ἀγγέλοις, εἰρήνην δοῦναι τῷ
κόσμῳ καὶ σωτηρίαν καὶ μέγα ἔλεος.

Ὁὶ ἀναβαθμοὶ τοῦ δ' ἤχου. "Ἐκ νεότητός μου...."

8-

Προκείμενον: "Θαυμαστός ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ".
Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἑθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν: "Ἐἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς: Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων....." (Ὁρθρου Ἁγ. Γεωργίου).

Ὁ Ν' χῦμα. Δόξα, Ταῖς τοῦ ἀθλοφόρου.....

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς θεοτόκου.....

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ θεός... καὶ τὸ Ἰδιόμελον εἰς ἦχον πλ.β'.

Πάλιν ἡμῖν, ἡ ἐτήσιος μνήμη τοῦ ἀθλοφόρου, ἀνέτειλε, Μηνᾶ, τῶν πιστῶν τῆς καρδίας φωτίζουσα, τοῖς ὑπὲρ Χριστοῦ διὰ Σταυροῦ ἀγωνίσμασι, διό τόν ἐν δόξῃ καὶ τιμῇ στεφανώσαντα αὐτόν, Χριστόν τόν Θεόν ἡμῶν, ἐν ἔμνοις τιμήσωμεν.

Ἐἶτα τὸ "Σῶσον ὁ θεός τόν λαόν σου...."

Οἱ κανόνες τῆς θεοτόκου. Ἐἶτα ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου.

Ὦδὴ Α' Ἦχος πλ.δ'. Ἦχος διοδοεύσας.

Μηνᾶν τόν ἀοίδιμον ἀθλητήν, αἰνεῖν ἀρχομένῳ δώρησαι μοι Λόγε Θεοῦ, λόγον, ἵνα τούτου ἐπαξίως, τοὺς ἀθλους μέλῳ τοῖς ἄσμασι.

Ἡθῶν τῶν πατρῶν ἀποσκιρτῶν, τελείως, παμμάκαρ, καὶ θρησκείαν καταλιπών, τῆν τῶν ἀσεβῶν καὶ τῶν εἰδώλων, ἀνδρείως πλάνην καθεῖλες τῇ χάριτι.

Νοός καθαρότητι σκοτασμόν, διέλυσας, μάρτυς, τῆς Αἰγύπτου, ὥσπερ φωστήρ, καὶ ταύτην ἐφώτισας βολίσι, ταῖς τῶν σεπτῶν σου ἀγώνων τρισόλβιε.

θεοτοκίον.

Ἀρᾶ καθυπέβαλε τῶν βροτῶν, ποτέ ἡ προμήτωρ εὖα γένος παρακοῆς, σὺ δέ, Ἁγνή, ὄλωσ μετηγάγου, πρὸς εὐλογίαν, τόν Κτίστην κηύσασα.

Ἄλλος τοῦ ἁγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:

Τιμῶ σε μάρτυς, Μηνᾶ, πίστεως λόγοις.

Ἦχος δ'. Ἄνοιξω τὸ στόμα μου.

Τιμῶντι τῆν μνήμην σου καὶ τοὺς γενναίους ἀγῶνάς σου, Μηνᾶ παναοίδιμε, αἴγλην ἐξ ὕψους μοι φωτοδότιδα, πεμφθῆναι ἐκδυσώπει, τὸ νέφος διώκουσαν τῆς ἀγνωσίας μου.

Ἴδεῖν ἐφιέμενος ἀθανασίαν τὴν μέλλουσαν, θανεῖν τιμωρούμενος μάρτυς ἠγάπησας, τοῦ τὸν θάνατον θανάτῳ καθελόντος, τὸ πάθος μιμούμενος, Μηνᾶ μακάριε.

Μὴ φέρων ἀοίδιμε, θεὸν ὄρᾳ ὑβριζόμενον, ἔμακρυνας ὄρεσιν ἐνδαιϊτῶμενος, καὶ πρὸς ἀθλησιν σαυτὸν καὶ πρὸς ἀγῶνας, γυμνάζων οὓς ἤνυσας γνῶμης στερρότητι.

θεοτοκίον.

Ὡς ἔμφυχος τράπεζα, ἄρτον χωρεῖς τῆς ζωῆς ἡμῶν, ὡς βᾶτος βαστάσασα, οὐ κατεφλέχθης τὸ πῦρ καὶ ὡς ἄμπελος, ἀπότιστος βλαστάνεις, τὸν βότρυ, πανάμωμε, τὸν ἀγεώργητον.

Καταβασίαι: Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὡδὴ Γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Νόμον ὑβριζόμενον, καὶ τὸν θεὸν χλευαζόμενον, ἀκηκόως, εὐθύς ἔμακρύνθης, τοῦ γῆτρου στρατεύματος.

Γεγηθῶς ἀνέδραμες εἰς ὕψος, μάρτυς θεσπέσιε, διὰ παντός σεαυτὸν γυμνάζων, πρὸς τὴν ἔνδοξον ἀθλησιν.

Ἐγκαθάρσας πρῶτερον, σαυτὸν νηστείας καὶ δάκρυσι, καὶ προσευχαῖς, εἶτα πρὸς ἀγῶνας, γενναϊόφρων ἐχώρησας.

θεοτοκίον.

Ρῦσαι περιστάσεων, τοὺς σέ παρθένον κηρύττοντας, Μήτηρ θεοῦ, λύτρωσε γεένης, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Ἄτερος. Οὐκ ἐν σοφίᾳ. ; ; ; ;

Σεσοβημένος, τοῖς πανσόφοις λόγοις, ὁ τύραννος, σέ μαστιζεῖ ἀφειδῶς, ὡμοῖς βουνεύροις οἰόμενος, τούτοις κατακάμφειν σε, Μηνᾶ μακάριε.

Ἐνατενίζων νοεροῖς ὀφθαλμοῖς πρὸς τὸν Κύριον, τῆς σαρκὸς τὰ δυσασθηῖ, βασάνων βάρη ὑπέφερες, γνῶμης γενναϊότητι, Μηνᾶ θαυμάσιε.

Μὴ δριλιάσας τῶν βασάνων τὸ λίαν ἐπίπονον, πνέω ζήλου θεϊκοῦ, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐχώρησας, κρίζων, μὴ ζητούμενος, ἦλθον αὐτόκλητος.

θεοτοκίον.

Ἄδου πυλῶν με ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς ἀνηγάγετο, ξύλου βρώσει πονηρῶ, θα-

νατωθέντα, πανάμωμε, θάνατον ἐκοῦσιον καταδεξάμενος.

Καθίσματα.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Ἀγωνισάμενος κατὰ τοῦ ὄφους, ἔστησας τρόπαιον, Μηνᾶ μακάριε, ἐκ τῆς Αἰγύπτου γὰρ φωστήρ, ἀυγάζων τὴν εὐσέβειαν, πᾶσιν ἐξανέτειλας τὰς κινήσεις ποιούμενος, πρὸς τὸν ἀνατείλαντα ἐκ παρθένου Θεόπαιδος· δι' ὃν σφαγιασθεὶς, ἀθλοφόρε, θῦμα εὐῶδες γεγένησαι.

Δόξα, Καὶ νῦν Θεοτοκίον, Ὁ αὐτός

Τὰ ἐπουράνια φόβῳ ἠγάλλοντο, καὶ τὰ ἐπίγεια τρόμφ ἠφραίνοντο, ὅτε ἡ ἄχραντος φωνή, ὑπῆλθέ σοι Θεοτόκε. Μία γὰρ πανήγυρις ἀμφοτέροις ἐπέλαμψεν, ὅτε τὸν πρωτόπλαστον ὁ Δεσπότης ἐρρύσατο· διὸ σὺν τῷ ἀγγέλῳ βεῶμεν σοι. Χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη.

ᾠδὴ Δ'. Εἰσακήκοα Κύριε,

Ἀπιστοῦσιν ἐκράυγαζες, ἦλθον μὴ ζητούμενος δι' ἀγάπησιν, τοῦ δι' ἔλεος θελήσαντος, τὰ ἀμετρητὰ μου λῦσαι πταίσματα.

Ἰλαρῶ τῷ προσώπῳ σου, ἔστης πρὸ τοῦ βήματος τοῦ δικάζοντος, καὶ Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα, προφανῶς τοῖς πᾶσιν ἀνεκήρυξας.

Ρητορεύοντος ἔνδοξε, μὴ δυνάμενός σου κάμπτειν ὁ τύραννος, τὸ στερρὸν ταῖς ὑποσχέσεσι, τοῖς ὁμοῖς βουεῦροις κατεδίκασέ.

Θεοτοκίον.

ᾠ καινοῦ θεωρήματος, πῶς ἐν μήτρᾳ ἔσχες τὸν ἀπερίγραπτον, πῶς τῷ κόσμῳ ἀπεκύησας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα Κύριον.

Ἔτερος. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ραντισμῶ σου τῶν αἱμάτων, κατεσβέσθησαν ἄνθρακες, τῆς πολυθείας, φάλαγξ τῶν δαιμόνων βεβύθισται, ἡ τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησία κατηρδεύθη δέ, ἀθλοφόρε παμμάρ, Μηνᾶ, εὐφημοῦσά σε.

Τῇ ἐν ξύλῳ ἀναρτήσῃ, εἰκονίζεις τὸ πάθημα, τοῦ σταυροῦ τὸν ὄφιν μάρτυς τὸν πικρὸν θανατώσαντος, τοὺς δέ ξεσμούς ὑπομένεις προξενούντας σοι, ἀπολαύσεις τὰς ἐν οὐρανοῖς γενναιότατε.

- II -

Ἐπὲρ φύσιν ἀλγηδόνων, ἀθλητά, πεῖραν ἔλαβες, ὁ γὰρ θεὸς ἔρως, σοῦ κατακρατήσας τῆς φύσεως, λήθην Μηνᾶ ἐνεποιεῖ, ἐρεθίζων σε, ἐπεκτείνεσθαι, πρὸς αἰκισμούς ἀγαλλόμενον.

Θεοτοκίον.

Σαρκωθέντα ἀπορρήτως, τὸν θεὸν ἀπεκύησας, ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων, οἶκον ἐαυτῷ δωρησάμενον, τὸν ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις καὶ θελήσει, γνωριζόμενον θεοπρεπῶς, ἀπειρόγαμε.

ᾠδὴ Β'. Φώτισον ἡμᾶς.

Τρίζων τῷ θυμῷ, δικαστῆς δόξοντας ἔλεγε, τοῖς ἄμοτάτοις δημίσι, τύφατε, τὸν τοῦς μεγάλους θεοῦς ἡμῶν βλασφημήσαντα.

Ὅλος ἀφειδῶς αἰκισθεὶς, Μηνᾶ, μακάριε, οὐκ ἐξήρνησω Χριστοῦ τὸ ὄνομα, ἀλλὰ λαμπρῶς ἀνεφώνεις, Σὺ μου στερέωμα.

Κάλλος οὐρανῶν, φανταζόμενος ἀείμνηστε, καὶ θεϊκῇ στοργῇ πυρακτούμενος, τοῦς τῶν ἐχθρῶν αἰκισμούς, ὡς ὄναρ λελόγισαι.

Θεοτοκίον.

Λύσιν τῶν δεινῶν, οἷσπερ πάντοθεν συνέχομαι, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ὁ τάλας εὐροίμι, θεογεννήτρια κόρη καὶ ἀπειρόγαμε.

Ἔτερος. Ἄσεβεῖς οὐκ ὄφονται.

Μαρτυρίου ἥστραφας, φαιδρῶς μαρμαρυγαῖς, ἀμαυρώσας τὴν ζοφερὰν ἀθειάν πάνσοφε, καὶ κατεφώτισας τῶν πιστῶν πληρώματα, Ἀθλητά Μηνᾶ πανεύφημε

Ἐφαιύσθη ἅπασα ἀπήνεια ἐχθρῶν, τῇ στερεῇ σου ὑπομονῇ, οὐ λιμός, οὐ μάστιγες, οὐδὲ κατάφλεξις, οὐ τριβδῶν κίκωσις, σοῦ τὸ πρόθυμον ἡμαύρωσε.

Θεοτοκίον.

Νεουργεῖ φθαρέντα με τικτόμενος ἐκ σοῦ, ὑπὲρ φύσιν ὁ λυτρωτῆς παλαιῶς κατάρτας με ἐκλυτρωσάμενος, θεομῆτορ ἄχραντε, ὃν ἐκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

ᾠδὴ ΣΤ' Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἐβύθισας φαραῶ, τὸν νοητὸν, ἀξιάγαστε, ταῖς τῶν αἱμάτων ροαῖς καὶ πᾶσαν κατέσβεσας, ἀθειῆς φλόγῳσιν, καὶ τῶν ὀρθοδόξων τὰ συστήματα κατήρδευσας.

Ὁλόκληρον τῷ Θεῷ, τὴν τῆς καρδίας προαίρεσιν προσῆξας καὶ δι' αὐτὸν τὰς σάρκας ξεόμενος, τριχίνοις ὑφάσμασι, καρτεροφρον, ἔστης, ἀλγηδόσιν ἀγαλλόμενος.

Σὺ δριμυτάτη πυρός, φλογὶ γενναίως ὠμίλησας, πεπυρσευμένος πυρὶ τῷ θεῷ τῆς πίστεως, Μηνᾶ παμμακάριστε, καὶ τῆς εὐσεβείας σαφῶς ζήλω πυροπολούμενος.

Θεοτοκίον

Τὴν μύτην ἐν γυναιξίνευλογημένην θεοπαίδα, ὑμνήσωμεν οἱ πιστοί, καὶ χαῖρε βοήσωμεν, Παρθένε πανάμωμε, θεοτόκε χαῖρε, σωτηρίας ἡμῶν πρόξενε.

Ἄλλος. Ἐβόησε προτυπῶν.

Ἄνάλωτος διαμένεις πυρὶ δαπανώμενος, καὶ τριχίνοις τὰς πλευράς προστριβόμενος ῥάκεσιν, ἢ γὰρ θεία χάρις, συμπαροῦσα, Μηνᾶ, σέ ἐνίσχυσε.

Παρίστασο πρὸ βημάτων τυράννων κρινόμενος, καὶ τὴν πλάνην στηλιτεύων, Μηνᾶ παναοίδιμε, ἑαυτὸν δέ στήλην εὐσεβείας πιστοῖς παρεχόμενος.

Ἰδρῶσι σου καὶ ἀγῶσι τὴν πλάνην ἐξήρανας τῶν εἰδώλων, σεαυτὸν δέ ναδὸν φηκοδόμησας, τῆς σεπτῆς Τριάδος, ἀθλοφόρε, Μηνᾶ, παναοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Ἰάτρευσον τὰ ἀνίατα πάθη, πανάμωμε, τῆς ψυχῆς μου τῇ μοτώσει τῆς σῆς ἀγαθοτήτος, ἀγαθὸν σωτήρα, τὸν Χριστὸν τοῖς ἐν κόσμῳ κηύσασα.

Κοντάκιον. Ἦχος δ', Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς στρατείας ἤρπασε τῆς ἐπικλήρου, καὶ ἀφθάρτου ἔδειξε σέ ἀθλοφόρε κοινωνῶν, Μηνᾶ, Χριστὸς ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ τῶν μαρτύρων, ἀκήρατος στέφανος.

Ὁ οἶκος.

Μεγάλης πρόξενος ἡμῶν ὑπάρχει θυμηθίας ἡ μνήμη τῶν μαρτύρων, κατὰ παθῶν ἀνδρείαν καὶ ἀριστείαν κατ' ἐχθρῶν ἐπιδεικνυμένη, ἐν φαιδρᾷ καὶ προσηνεῖ ὁμολογίας χάριτι. Δεῦτε οὖν ἐν ταύτῃ φιλέορτοι πάντες εὐφρανθῶμεν τῆς προσκαίρου εὐφροσύνης τὴν κρείττονα καὶ τελειωτέραν, Μηνᾶ, τοῦ ἀθλητοῦ τὴν μνήμην τελοῦντες καὶ λαμβάνοντες παθῶν δῶρον τὴν λύσιν· ὁ τούτων γὰρ δωτήρ, Χριστὸς ὁ θεὸς ὑπάρχει, ὁ τῶν μαρτύρων ἀκήρατος στέφανος.

Τῆς ΙΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμην ἐπιτελοῦμεν τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγα-
λομάρτυρος Μηνᾶ, τοῦ τροπαιοφόρου καὶ θαυματουργοῦ.

Αἴγυπτος ὄντως, ἐν τέκῃ τίκτει μέγα.

Τμηθεὶς ἀληθὲς, τοῦτο Μηνᾶς δεικνύει.

Μηνᾶς ἐνδεκάτῃ ζῦφος ἔτλη γηθόσυνος κῆρ.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

ᾠδὴ Ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

ᾠφθης γενναῖος στρατιώτης τοῦ παντάνακτος Χριστοῦ, μάρτυς θεόφρον·
τοῖς ὀξέσι καὶ γὰρ κεντούμενος τριβόλοις, τοῦ ψυχοφθόρου δράκοντος, σὺ
συνέτριψας τὰ κέντρα.

Νοῦν ἀνεβίβασας εἰς ὕψος, ἀναρτῶμενος, τρισμάκαρ, ἐπὶ ξύλου· καὶ βοῶν
τῷ Χριστῷ οὐκ ἔπαυσας καὶ λέγων· εὐλογητός εἶ Κύριε, ὁ Θεός εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μόνην σε πᾶσαν τῶν ἀνθρώπων, μακαρίζουσιν αἱ γενεαί, παρθένε, ὁ Θεός.
γὰρ ἐκ σοῦ σαρκούμενος ὤραθη· ᾧ μελωδοῦμεν, Κύριε, ὁ Θεός εὐλογητός εἶ.

Ἔτερος. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Συναπεβάλου ταῖς πληγαῖς, σοῦ τοὺς δερματίνους χιτῶνας τῆς ἁμαρτί-
ας καὶ στολὴν, ἐνεδύσω μηκέτι παλαιῶσιν δεχομένην, μακάριε, ἦν ἐξύφανεν
ἡ χάρις ἐπιφανεῖσα.

Τῆς πυρπολήσει τῶν πολλῶν, μάρτυς, καὶ σεπτῶν σου ἀγῶνων ἀκτανθώδης
πονηρᾶ, ἀθεῖτα τεφροῦται, αἱμάτων τε ταῖς ροαῖς ἀποσβέννυνται, ἀγνωσίας
ἐπηρμένη πυρᾶ, παμμάκαρ.

Ἐχων ἀφθόνως δωρεὰς καὶ θαυματουργίας πηγάζεις, τοῖς τὴν σεπτὴν σου
ἐορτὴν ἐκτελοῦσι, Μηνᾶ ἀξιάγαστε, καὶ συμπράττεις τοῖς φάλλουσιν· ὁ Θε-
ός ὁ τῶν πατέρων εὐλογητός εἶ.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς εὐλογημένης γαστρὸς σου, ὃν εὐλογοῦσιν οὐ-
ρανῶν αἱ δυνάμεις, βροτῶν τε συστήματα, ὁ ἡμᾶς λυτρῶσάμενος, τῆς κατὰ-
ρας τῆς ἀρχαίας, εὐλογημένη.

᾿Ωδή Η΄. Τόν ἐν ὄρει ἁγίῳ.

᾿Ανεκφράστῳ χαρῆ προσεκαρτέρεις, πυρός φλόγα, μιμούμενος τούς παῖδας τούς ἐν καμίνῳ γηθοσύνας μέλψαντας. Κύριον ὑμνεῖτε καί ὑπερυφοῦτε εἰς πάντας τούς αἰῶνας.

Ἐρωθεῖς μάρτυς τῷ τοῦ Κυρίου σθένει, τόν ἀύχένα ὑπέκλινας δημίους, καί διὰ ζήφους εἴληφας τόν στέφανον, τόν τοῦ μαρτυρίου ὄθεν συμβασι-
λευεῖς Χριστῷ εἰς τούς αἰῶνας.

θεοτοκίον.

Τήν παρθένον ἀσπόρως συλλαβοῦσαν, καί τεκοῦσαν τόν ἕνα τῆς Τριάδος καί μετά τόκον ὡς πρό τόκου μείνασαν, ἄφθορον παρθένον, πιστεῖ σέ ἱ-
μνοῦμεν ἀγνή εἰς τούς αἰῶνας.

Ἔτερος. Παῖδας εὐαγεῖς.

᾿Ωράθης ὡς ἄρτος ἐν τῷ μέσῳ πυρᾶς ἀπτομένης ἐξοπτόμενος, θῦμα ὡς ἀ-
μώμητον, τέλειον ὡς σφάγιον, ὡς ἱερεῖον ἔμφυχον ὀλοκαυτούμενος, καί θεῖ-
αν εὐωδίαν ἐκπέμπων, ἦν θεός ὡσφράνθη, Μηναῖ, Χριστοῦ θεράπον.

Συρόμενος, μάρτυς, καί τριβόλοις, ὀξέσι κεντούμενος συνέτριψας κέντρα τοῦ ἀλάστορος, ζῆφει δέ τεμνόμενος, ὡς ἐν ἐκστάσει πίστεως ὄπλοις διέ-
κοφας, ἀνόμων κεφαλᾶς ἀθλοφόρε, μέλπων, εὐλογεῖτε Χριστόν εἰς τούς αἰῶνας.

Λυθεῖς τῆς σαρκός πληγῆ τοῦ ζήφους, στοργῆ συνεδέθης τελεώτερον, μάρ-
τυς τοῦ Δεσπότη σου, ὄν πρόσωπον πρός πρόσωπον, νῦν καθορᾶς θεοῦμενος
Μηναῖ, καί μέλπεις αὐτῷ τόν Κύριον ὑμνεῖτε τᾶ ἔργα, καί ὑπερυφοῦτε εἰς
πάντας τούς αἰῶνας.

θεοτοκίον.

Οἶκεῖ ἐν γαστρὶ σου ὑπέρ λόγον, ὁ λόγῳ δημιουργήσας κτίσιν ἅπασαν
βρέφος καθορᾶται δέ, σοῦ ἀποτικτόμενος, ὁ πρό αἰώνων ἄχραντε ἐκ τοῦ Πα-
τρὸς γενηθεῖς, ὄν πᾶσα εὐλογεῖ καί δοξάζει, κτίσις θεοτόκη, εἰς πάντας
τούς αἰῶνας.

᾿Ωδή Θ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

᾿Υπέστης μέχρι τέλους καρτερικῶς, τήν εἰρηκτὴν, τᾶ δεσμᾶ καί τᾶς μασ-
τιγᾶς, τούς αἰκισμούς, αὐθίς τε τριβόλους καί τούς ξεσμούς, καί τῷ πυρὶ
ὠμίλησας, μόνος περικείμε τοῦ Χριστοῦ, καί τέλος ἐπετιμήθης, τήν κάραν

ἀελοφόρε, καὶ στεφηφόρος, ἀναδέδειξαι.

Ἐυσθῆναι τῶν παγίδων τοῦ πονηροῦ, τῶν σκανδάλων καὶ πάσης αἰρέσεως καὶ πειρασμοῦ, πάντα τὰ συστήματα τῶν πιστῶν, καὶ τῶν ἐπιτελούντων σου μνήμην τὴν πανίερον καὶ φαιδρᾶν, αἰτούμενος μὴ παύσῃ, τῆς ἔνω βασιλείας, ἀξιωθῆναι παμμακάριστε.

Ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν θεόν, καὶ τῷ θρόνῳ αὐτοῦ παριστάμενος διηνεῶς, αἴγλην τὴν ἐκεῖθεν, μάρτυς Μηνᾶ, τὴν τὸ πικρὸν σκεδάζουσαν, νέφος τῶν πολλῶν μου ἁμαρτιῶν, κατάπεμφον παμμάκαρ, προθύμῃ τῆ καρδίᾳ τῷ τὰς ῥόδᾳ σοι ἐξυφάναντι.

θεοτοκίον

Νοῆσαι κατ' ἀξίαν οὐ σθένει νοῦς, οὐδέ γλῶσσα εἶπεῖν, μητροπάρθενε τόκου τοῦ σοῦ, βάθος τὸ ἀπόρρητον καὶ φρικτόν. διόπερ τοῦτο σέβομεν πίστει ἀδιστάκτῳ καὶ σιωπῇ. καὶ σέ δοξολογοῦμεν, ὡς διὰ σοῦ σωθέντες τὴν παμμακάριστον, πανάμωμε.

Ἔτερος. Ἐὖα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Γῆ σου νῦν τὸ σῶμα τὸ στερρῶς, μακάριε, ἐναθλήσαν κατεκάλυψε· φέρει τὸ πνεῦμα οὐρανός δέ, σὺν πνεύματι μαρτύρων γηθόμενον, δόξῃ λαμπόμενον· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Οἰκεῖς μετ' ἀγγέλων ἐν φωτί, ἰσαγγελον πολιτεῖαν ἀσπασάμενος· βλέπεις νοῖ κεκαθαμένῳ, Μηνᾶ, τὴν τοῦ Κυρίου τερπνότητα, πλουσίως ταῖς ἐκεῖθεν λαμπόμενος, φωτοχυσίαις, ἀξιάγαστε.

Ἰδὼν τὸν ποθοῦμενον Χριστόν· πανεύφημε, ἀπολαύεις τῆς θεώσεως· ἔστης τοῦ πόθου ἐπιφθάσας, Μηνᾶ, τῶν ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον· ἡμῶν δέ μνημονεῦοις τῶν ποθῶ σου τὴν μνήμην τελούντων τὴν πανίερον.

θεοτοκίον.

Σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν ἡμῖν ἐποίησας, θεὸν λόγον, μητροπάρθενε· ὅθεν κυρίως θεοτόκον, καρδίᾳ σε καὶ γλώσση κηρύττομεν, φωνῆν σοι τοῦ Ἰαβρι-
ήλ προσφθεγγόμενοι, χαῖρε, παρθένε πάντων Δέσποινα.

- 16 -

Αἱ καταβασίαι: "Ἀνοίξω τὸ στόμα μου... ταύτης τὴν εἴσοδον", ὡς τῆ 8ῆ Νοεμβρίου, λόγῳ τῆς ἐπικειμένης ἐορτῆς τῶν Εἰσοδίων. Ἀκολούθως στιχολογοῦμεν " Τὴν Τιμιωτέραν.....".

Ἐξαποστειλάρια.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Σθένει ῥωννύμενος ὄντως, τῆς ὑπερθέου Τριάδος, Μηνᾶ πανένδοξε Ἡέρτυς, πρὸς τὰς βασάνους ἀνδρείως, ἀπητυτομδλησας χαίρων, νενικηκῶς τὸν Βελίαρ.

Ὅμοιον.

Τῆ πρὸς Θεὸν σου ἐντεύξει, παντοίας βλάβης λυτροῦνται οἱ τῷ σεπτῷ σου τεμένει, προστρέχοντες μετὰ πόθου, διὸ καὶ Κρήτη γεραίρει, προσιτάτην σε κερτημένη.

Θεοτοκίον.

~~Ἰερωτάταις φωναῖς σε, σεπτοῖ προφήται, Παρθένε, κατήγγειλαν ἐσομένην Θεοῦ μητέρα διὸ σε, εἰδότες, πιστεῖ καὶ πόθῳ γεραίρωμεν, Θεοτόκε.~~

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἰστῶμεν στίχ. δ'. Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων....

Οἱ ἐρασταὶ τῶν μαρτύρων ἀνευφημήσωμεν, Χριστοῦ τὸν στρατιώτην καὶ γεναῖτον ὀπλίτην, Μηνᾶν τὴν τῶν εἰδώλων πλάνην ὀρθῶς καθελόντα καὶ τύραννον, ἐν παρρησίᾳ αἰσχύναντα, καὶ πιστοὺς χαρᾶς ἀρρήτου πληρώσαντα.

Μὴ δειλιάσας βασάνων, Μάρτυς ἀοίδιμε, ἐπίπονον τὸν λίαν, Θεϊκὸν πνέων ζῆλον, εἰσηλθες πρὸς ἀγῶνας καὶ τὸν Χριστὸν ὡς Θεὸν ἀνεκήρυξας, τὸν ἐπ' ἐσχάτων τεχθέντα ἐκ Μαρίας, εἰς τὸ σῶσαι τὸ ἀνθρώπινον.

Οὐ πῦρ, οὐ βούνευρα, ξίφη, βούκεντρα, θάνατος, τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγάπης, ἴσχυσάν σε χωρίσαι, ἀλλ' ἄσμενος τὸ πάθος τοῦ ἀπαθοῦς μιμούμενος ἔδωκας, ὡσπερ ἄρνιον, Μακάριε, σεαυτὸν, πρὸς σφαγὴν, Μηνᾶ, ἐκούσιον.

- 17 -

Ταῖς τῶν θαυμάτων ἀκτίσι, πᾶσαν φωτίζεις τὴν γῆν, τοὺς ἐν θαλάσῃ, μάκαρ, βοηθεῖς καθ' ἐκάστην, νοσήματα διώκεις, παύεις ψυχῆς καὶ σαρκὸς ἄρρωσθήματα, παρὰ Κυρίου τὴν χάριν, Μάρτυς Μηνᾶ, εἰληφώς, Θεομακάριστε.

Δόξα. Ἦχος α΄

Εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ ἡ πόλις Ἡρακλείου, ἀγάλλου καὶ χόρευε, πίστει λαμπροφοροῦσα, Μηνᾶν τόν πανένδοξον ἀθλητὴν καὶ μάρτυρα τῆς ἀληθείας, ἐν κόλπῳις κατέχουσα ὡς θησαυρόν. Ἀπόλαυε τῶν θαυμάτων τὰς ἰάσεις καθορῶσα, καὶ βλέπε φυγαδεύοντα τῶν βαρβάρων τὰ θράση καὶ εὐχαρίστως τῷ Σωτῆρι ἀνάκραζον: Κύριε, δόξα Σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη καὶ θλιβομένων στεναγμὸν μὴ παρορῶσα, πρέσβευε τῷ ἐξ ἀγνῶν λαγώνων σου σωθῆναι ἡμᾶς, Παναγία Παρθένε.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

Μ Ε Γ Α Λ Υ Ν Α Ρ Ι Α

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομέν σε, τὸν μάρτυρα Κυρίου.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, σέ δοξολογοῦμεν, Μηνᾶ μάρτυς Κυρίου.

Βέλη τῶν τυράννων, κατέπτυσας, πολύτλα, ὑπέρ Χριστοῦ ἀγάπης.

Γεραίρομεν ἐν ὕμνοις, τὴν μνήμην σου θεόφρον, Μηνᾶ θαυματοβρῦτα.

Δεσπότην τῶν ἀπάντων, ἀνδρείως ἐν σταδίῳ, ἐκήρυξας, παμμάκαρ.

Εἰδώλων τῶν ἀφύχων, κατήργησας τὴν πλάνην, τῇ σῇ στερρᾷ θελήσει.

Ζέων θείῳ πόθῳ, στρατεῖαν ἐβδελύξω, τὴν κασμικὴν παμμάκαρ,

Ἡμᾶς τοὺς σέ τιμῶντας, Μηνᾶ θαυματοβρῦτα, φύλαττε ἐκ κινδύνων.

Θελήσει ἀθρομήτῳ, Μηνᾶ, πρὸς τὰς βασάνους, προσέδραμες γενναίως.

Ἰλέωσε τὸν Κτίστην, ὑπέρ ἡμῶν λιταῖς σου, Μηνᾶ μεγαλομάρτυς.

Καλῶς τοῦ μαρτυρίου, διήνυσας τὸν δρόμον, καὶ στέφος ἐκομίσω.

Λιταῖς σου ἀθλοφόρε, Μηνᾶ θαυματοβρῦτα, σῶζε ἡμᾶς κινδύνων.

Μηνᾶ μεγαλομάρτυς, τιμῶμεν σου τὴν μνήμην, σήμερον ἐπαξίως.

Νενίκηκας τυράννων, τὴν ὄφρυν καὶ θράσος, Μηνᾶ μάρτυς Κυρίου.

Ξεσμούς καὶ τιμωρίας, ὑπέρ Χριστοῦ ὑπέστης, Μηνᾶ ἀνδρειοφρόνως.

Ὅρει προσεπέβης, νηστείας προηγνίσθης, καὶ προσευχαῖς τρισμάκαρ.

Παλαιστρας μαρτυρίου, τοῦ σοῦ ἀγγέλων δήμοι ἐθαύμασαν ὀρῶντες.

- 19 -

Ἐπιθρα τῶν θαυμάτων, ἐκβλύζει ὁ Ναός σου, τοῖς προσκυνουῖσι πόθῳ.
Σὺν Βικεντίῳ μάρτυς, καὶ Βίκτωρι τοῖς θελοῖς, σέ σήμερον ὑμνοῦμεν.
Τριάδα τὴν ἅγιαν, ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει, ὡς ἔχων παρησίαν.
Ἕμνους ἑορτίους, προσάδομέν σοι, μάκαρ, σήμερον τῇ σῇ μνήμῃ.
Θύλαττε ἐκ νόσων, καὶ συμφορῶν καὶ ζάλης, τοὺς σέ, Μηνᾶ, τιμῶντας.
Χρεωστικῶς τιμῶμεν, σήμερον τὴν σὴν μνήμην, ἡμῶν ὡς πολιούχου.
Ὡ Μηνᾶ πολύτλα, ἐκέτευε τὸν Κτίστην, ὑπὲρ ἡμῶν ἀπαύστως.
Ἡ πόλις αὕτη, μάρτυς, τοῦ Χάνδακος κομπάζει, ἔχουσα τὸν ναδὸν σου.
Δόξα
Ὡ τριάς Ἁγία, Πατήρ, Υἱὸς καὶ Πνεῦμα, ἐλέησον σοὺς δούλους.
Καὶ νῦν
Παρθένε Παναγία, δυσώπει τὸν Υἱόν σου, μετὰ τοῦ ἀθλοφόρου.

Π Α Ρ Α Ρ Τ Η Μ Α

Ἀναγνώσματα Ἁγίου Μηνᾶ.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος. Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστά ποιήσσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην. ἵνα γνῶτε, καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος θεός, καὶ μετ' ἐμέ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμι ὁ θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σφύζων. Ἐγὼ ἀνήγειρα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ θεός. ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀφῆται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνᾶναι, καὶ ἐλογίσθη κήκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα. οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὅφει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. ὅτι ὁ θεός ἐπέλασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτούς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἔδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθήρες ἐκ καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιοῦτες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ. ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπῇ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθός αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπειᾶς, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου. ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανοπλίαν

τόν ζήλον αὐτοῦ, καί ὀπλοποιήσει τήν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην· καί περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήφεται ἄσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὀξυνεῖ δέ ἀπότομον ὀργήν εἰς ῥομφαίαν. Συνειπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας· πορεύσονται εὖστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καί ὡς ἀπὸ εὐκύνλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπιτοκοπὸν ἀλοῦνται, καί ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιπήσονται χάλαζαι. Ἄγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δέ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καί ὡς λαίλαψ ἐκλιμήσει αὐτούς, καί ἐρημώσει πᾶσαν τήν γῆν ἀνομία, καί ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, βασιλεῖς, καί σύνετε· μάθετε Δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καί γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κρᾶτησις ὑμῶν, καί ἡ δυναστεία παρὰ Ἰψίστου.

Δοξαστικὸν Ἑσπερίων Ἁγίου Μηνᾶ.

Ἦχος πλ. δ' Νη (ὕπό Ι. Βουτσινᾶ)

Δο ο ο ο ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω ω ω

και Α α γι ι ι ω Πνε ε ε ευ μα

α α τι Τον α ητ η τη η το ου α

α θλη την και γεν ναι αι ον ε ε εν μα αρ

τυ σι εν Μη να α αν του α α α οι ι δη

η η μου λ ευ φη μη σω μεν πι στοι οι

οι υοι οι οι ου το ος γαρ εν στα δι

ω αυ το κλη το ος ε ελ των

του ου ε εχ θρου και θει ει λε το φρυ

υ υ α αγ μα και των ει δω

ω ω λων το α θε ο ον η

η η η λε ε η λεγ ξεν την δε

πι στιν Χρι στου ου του θε ου η η

μων τρα νω ως α νε κη η η η

ρυ υ ξε πα ρα δου ους ε αυ το ον

ως αρ νι ι ι ον εις σφα γη ην ε κου ου

σι ι ον Δ δι ο ο και παρ

α αυ του εν ου ρα νοι ος στε ε

ε ε φος το α μα ραν τι νο ον λα βω ω ω

ω ων α δια λει ει πτωσ πρε σβε ε

ε ε ε ε ει ει ει υ πε ε

ε ε ερ τω ων ψυ χω ω ω λω η

η η μω ων

Δοξαστικὸν Ἀποστίχων Ἁγίου Μηνᾶ

Ἔχος Δι ὑπὸ Ι. Βουσιναῦ

Δε ε ευ τε φι λο μα αρ τυ ρες ση με ε

ρον χαρ μο νι κως τη πα νη γει ρει συ υν ερα α

μω με εν του α θλο θε του Μα αρ τυ

ρο ος Μη να α α και του τον τοις α ασ μα α σιν ως

στε μα σι ι και τα στε ε φω μεν και

ροις βο ω ω ν τες αυτω ο στη λι τε ευ

σας τω ω ω ν ει δω λων θρη σκει α αν την φευ

δω ω νυ μον και ροις ο με

γα λυ νας την ακρα δαν τον πι υ

ι στιν 9 του παν τα και το

ος Χρι στου ου και αι ροις ο δι α πο λυ

πλο κων βα σα α α νω ων της ου ρα νι υ

ι ου δο ξης α ξι ω θη ης η ης και η η

η μεις οι υ μνω δοι σου ε πι τυ

υ χοιμεεν πο λυ υ υ α θλε

Δοξαστικόν Αίνων Αγίου Μηνά

Ἦχος πλ.α. πα

ὕπό Ι. Βουτσινά.

Δο ξα Πα τρι και Υι ω θκαι αι

Α γι ω πνε ευ μα τι π Ευ φραυ αι

νου ε εν Κυ ρι ω η πο λις Η

ρα κλει ου α γα λου και χο ο ο

ο ρε και χο ρε ευ ε ρ πι στει λαμ

προ φο ρου σα Μη και αν τον πειν ε

εν δο ζον α θλη την και μα αρ τυ ρα της

α λη θει ας εν κο λ ποι

οις και τε χου σα ως θη σου ρο ον Α πο

ο λαι ε λ των θαυ μα των και θο ο ρω ω

σα α και βλε πε φυ γα δε ευ ο οι τα ρ των βαρ

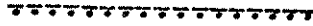
βα ρων τα θρα ση η και

Εὐχαριστῶ ὑμᾶς πάντοτε ὑπὲρ πάντων ἰσχυρῶς ἐν ᾧ ἡ

ἡμῶν χάρις καὶ ἡ ἀγαθὴ εὐαγγελία καὶ ἡ ἐπισημάνουσα ἡμᾶς

καὶ ἡ ἀγαθὴ ἐλπίς ἡ ἐπισημάνουσα ἡμᾶς ἐν ᾧ ἡ

ἡμῶν χάρις καὶ ἡ ἀγαθὴ εὐαγγελία

Αγίου Μηνά

Ηχος ρβ.

με κυ ν υ ρι λ ι λ ε ε κε κρααξα

προς σε ει βα κου σου βο ο ον μου ου

ει βα κου βο ον μου κυ ν υ ρι λ ι λ ε

κυ ν υ ρι λ ε ε κε κρααξα προς σε

ει βα α α κου βο ο ο ον μου

προχρητη φωτη η η η η η ης δε γ σε ε

ε ω ω ω ω σου εν τω κε κρααγεε ναι με

προς σε ει βα α κου σου βο ο ο ον μου

κυ ν υ ρι λ ι λ ε ε ε ε

και αλλως ... εν τω κε κρααγεε ναι με

προς σε ε ε ει βα α κου σου βο ο ο ον μου...

ᾠδὸς ἁγιασμοῦ
"Ἁγίου Ἰωάννου" 11/11.

Ἦχος δ' Διὰ ς

Δ ^N ^{ΔΙ Σ}
Σερα βα αν μα τες αι ωες

Βου
Ἰεση μο εφη ἡμῶν ἀδων τα ου

ΔΙ Σ ^{μαξι}
ρα vi ου ε αν φας Ἰεση

ΔΙ ^Γ ΔΙ ^Δ
μαη που ου αι αν βο φε

Βου
μαῖ εες φος α μα παντων ^{μαξι} ^{ΔΙ} ^Δ

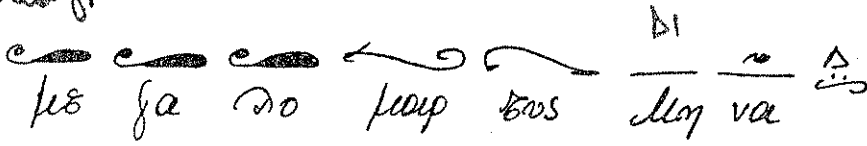
ζαν α ωο δι ω εας πα ει

ΔΙ ^Γ ΔΙ ^Δ ^Δ
αει ει ας ηυ λ νου αω

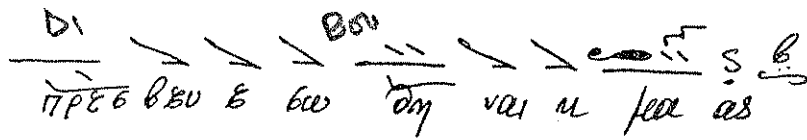
Βου
ουος δε δι α νυ εας μαρ τω

πι ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ
ου ηε ναι ως δι ο

matzi

A handwritten musical staff with a treble clef. The notes are: F4 (quarter), G4 (quarter), A4 (quarter), G4 (quarter), F4 (quarter), E4 (quarter), D4 (quarter), C4 (quarter). Above the staff, there are various ornaments: a horizontal line with a curve above it, a horizontal line with a curve below it, a horizontal line with a curve above it, a horizontal line with a curve below it, a horizontal line with a curve above it, a horizontal line with a curve below it, a horizontal line with a curve above it, and a horizontal line with a curve below it. The text 'matzi' is written above the staff.

fe ga do feap eos dem va

A handwritten musical staff with a treble clef. The notes are: D4 (quarter), E4 (quarter), F4 (quarter), G4 (quarter), A4 (quarter), G4 (quarter), F4 (quarter), E4 (quarter), D4 (quarter), C4 (quarter). Above the staff, there are various ornaments: a horizontal line with a curve above it, a horizontal line with a curve below it, a horizontal line with a curve above it, a horizontal line with a curve below it, a horizontal line with a curve above it, a horizontal line with a curve below it, a horizontal line with a curve above it, and a horizontal line with a curve below it. The text 'matzi' is written above the staff.

pe e e e e e e e e e e

5^{ov}
 ΑΙ ΥΪ ΤΕ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ... Ε ΗΑΙ ΥΪ

ΒΑΤΕ ΑΥ ΤΟ ΟΥ ΠΑΝ ΤΕΣ ΟΙ ΖΑ ΟΙ

ΠΑ ΤΩΡ ΠΑ ΤΕ ΡΩΝ ΘΕ Ο ΔΩ ΡΕ ΒΟ ΜΟΝΑ

ΖΟ ΟΝ ΤΩΝ ΠΛΗ ΘΥΝ ΤΩ ΧΡΙΣΤΩ ΠΡΟ ΒΕ ΥΗ ΝΟ

ΧΑΣ ΦΩ ΤΗ ΡΙ ΑΣ ΑΙ ΤΙ ΟΣ ΓΕ ΓΟ ΥΩ Σ ΧΡΙ ΣΤΟ

ΜΙ ΜΗ ΤΟΣ Ι ΔΙ ΔΑ ΒΙΑ ΛΙ Ι ΑΙ Σ Α ΓΛ Α Ι

ΖΟ ΜΕ ΥΟΣ Ι ΜΑΙ ΠΡΟ ΒΤΑ ΒΙ Ι ΑΙ Σ ΨΥ ΧΙ ΚΑ ΚΟ Σ ΜΕ

ΥΟΣ Ι ΣΤΟ Ο ΜΑ ΔΕ Ι ΚΝΥ ΜΕ ΥΟΣ ΤΟΥ ΚΥ ΡΙ ΟΥ

ΠΑΥ ΒΟ ΦΕ ΠΡΟ ΦΗ ΤΙ ΚΩ Σ Ι Ω ΤΥΝ ΠΑ ΡΙ ΣΤΑ ΜΕ

ΥΟΣ Η ΜΩΝ ΜΝΗ ΜΟ Ο ΥΕ ΕΥ Ε.

Ἀπόστιχα

Ήχος Δ' ῥ/τος

Β
Τοῖς τρι βολοῖς μετ τοῦ μενοῦ τοῖς βουβουροῖς

τυ πτο μένος τω πυρι το βωω μααδαα

πανω μετος ουκ ε ξηρη γωτο ονομαχη

Β
στου ου το βωτηρι ον ουκ ητηθηρογι ερωδ

ου ξοα α τοῖς ε τε δυ βααῖς αλλα γεροαῖς

ε δε λο ο δυ του δυ μα και δυ βι α

μα θα ρα τε και τε ρει ει ει ει α μαρτυς

μη να α πα να οι δι με.

Τῆ 11ῃ τοῦ Νοεμβρίου
Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος
ΜΗΝΑ ΤΟΥ ΑΙΓΥΠΤΙΟΥ

Κ α ν ὄ ν ε ς

Ῥοὴ γ', Ἦχος α'.
Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Πάντων πρὸ αἰώνων οὓς προέγνω ὁ πάντας
θεώμενος, τούτους προώρισεν ἐνθέως, καὶ
ἐδόξασε πάνυ, Χριστὸς ὁ θεὸς πανένδοξε,
ὧν σὺ ὑπάρχων Μηνᾶ παμφής, παρ' αὐτοῦ
δεδόξασαι.

Ἰλεως σοῖς δούλοις, ὁ Υἱὸς τοῦ θεοῦ ὁ
παντέλειος, διὰ τοῦ σοῦ σεπτοῦ οἰκέτου,
γίνου πᾶσιν οἰκτίρμων, Μηνᾶ μόνε υπερά-
γαθε, καὶ τῶν κινδύνων ἡμᾶς ἐξελὼν, σῶ-
σον τῷ ἐλέει σου.

Σάλου τρικυμίας, καὶ παθῶν ἀτιμίας ἀπάλ-
λαξον, ἡμᾶς πανένδοξε προστάτα, ἀθλητὰ
γενναιοφρον, Μηνᾶ εὐσεβῶν κραταίωμα, σὺ
γὰρ μεγίστην πλουτεῖς πρὸς Χριστόν,
παρρησίαν ἐνδοξε.

Θεοτοκίον

Τάξεις σε Ἁγγέλων, ὡς βασίλισσαν πάντων
ὑμνοῦσαι σε, καὶ εὐφημοῦσιν ἀσιγήτως,
ὑπερένδοξε Κόρη, σὺ γὰρ τούτους κατελά-
μπρυνας, τῷ τοκετῷ σου Ἁγνῇ θαυμαστῶς,
ὑπὲρ λόγον Ἄχραντε.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Ὡς τῶν ἀσωμάτων συνόμιλον, καὶ τῶν
ἄθλοφόρων ὁμόσκηνον, συνελθόντες ἐν
πίστει Μηνᾶ εὐφημοῦμεν σε, εἰρήνην τῷ
κόσμῳ αἰτούμενοι καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν
τὸ μέγα ἔλεος.

Ῥοὴ σι'
Σπλάχνων Ἰωνᾶν.

Νίκης σε Χριστὸς, στεφάνοις ἐστέψατο,
Μηνᾶ δυσμενεῖς καταπαλαίσαντα, καὶ ῥυσά-
μενον, τῆς αὐτῶν κακουργίας ὡς Μάρτυς
στερρόος, τοὺς λαοὺς μετ' εὐφροσύνης ἀνα-
κράζοντας, σὺ μου εἰ Χριστέ κραταίωμα, ὁ
τὸ πᾶν συστησάμενος νεύματι.

Ὡσπερ ἀστραπή, ἐν ζόφῳ κατέλαμψεν, ἡ
χάρις τῶν σῶν ῥημάτων ἐνδοξε, καὶ ἐφώτισε
τοὺς ἐν σκότει ἀγνοίας τελοῦντας τὸ
πρὶν, τῷ φωτὶ προσαγαοῦσα ἐνθεώτατα,
κράζοντα Μηνᾶ θαυμάσιε, σὺ ὑπάρχεις ἡμῶν
ἢ ἀντίληψις.

Ὡς τις καρτερῶς ἀδάμας στερρότατος, σὺ
ᾤφθης Μηνᾶ καταξαινόμενος, καὶ φλεγόμενος
ταῖς λαμπᾶσι καὶ πᾶσι μαστίζων δεινοῖς,
τὸ θαυμάσιον Χριστοῦ καὶ θεῖον ὄνομα,
κράζων τὰς ὁδύνας ἐνδοξε, ὡς οὐδὲν ἐλο-
γίσω θαυμάσιε.

Θεοτοκίον

Σῶσον τοὺς πιστοὺς Ἁγνῇ παμμακάριστε,
ἐκ πόθου ἀεὶ δοξολογοῦντας σε, καὶ ἀπάλ-
λαξον τῶν κινδύνων, καὶ πάσης Ἁγνῆ προ-
σβολῆς, καὶ φωτὸς τοῦ ἀνεσπέρου καταξίω-
σον, πίστει Παναγία ᾄδοντας, θεοτόκε Παρ-
θένε ὑμνοῦμεν σε.

Κοντάκιον. Ἦχος δ', Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐορτὴ πανεύσημος τοῦ ἀθλοφόρου, νῦν ἐ-
πέστη ἅπαντας καταφωτίζουσα βοᾶν, μάρτυς
Μηνᾶ ἀξιόλασσε, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας, συν-
τήρει θαυμάσιε.

Μεγαλυνάριον

Θαυμασίων πάντων σε ὁ Χριστὸς ἀνέδειξε Μάρτυς, καὶ τεράτων ὑπερφυῶν, αὐτουργὸν
διὸ τοὺς σὲ τιμῶντας, παντὸς κινδύνου σῶζε, Μηνᾶ πανένδοξε.